

Bányai Árpád

Trianon következtében került a Felvidékről hozzánk Bányai Ernő tanító családja. Felesége: Orosz Mária kilenc gyermekkel ajándékozta meg a magyarságot. (Piroska, Cecília, Emil, Viktória, Stefánia, Tivadar, Ernő, Árpád, Judit volt a születés sorrendje.) Az édesanya Vizsolyról származott.

Árpád a nyolcadik gyermek Pogonyban született 1924. december 11-én. (Később tudtam meg, hogy lelki-iker testvérem, hisz alig pár perccel később én Endrődön láttam meg a napvilágot.)

A Felvidék Csehszlovákiához csatolása folytán kerültek Endrődre, ahol az Ugar tanyai iskolájánál kaptak helyet.

A harmincas évek igen szomorú helyzetbe hozták a családot. Az édesanya 1932-ben hazalátogatott szüleihez Vizsolyba, ahol szívroham érte és hirtelen elhunyt. Ott is temették el. 1934-ben a Kalocsán tanítóképzőben tanuló Viktória és Stefánia TBC- ben megbetegedtek. Hamarosan ők kis örökre eltávoztak.

A család életében voltak olyan évek, amikor öten tanultak tanítóképzőben, ami óriási anyagi áldozattal járt.

Árpád az elemi Endrőd-Öregszőlő tanyai iskolájában végezte. Majd Endrődön a Szent Imre Polgári iskolában folytatta, kitűnő eredménnyel. Ez mindennap 5 km gyaloglást jelentett, földúton. Egykori osztálytársa szerint : „... megnyerő egyéniség volt, határtalan udvariasság, segítőkészség, szeretetteljes türelem, éles ész, nagy szorgalom, és meglepő szerénység volt jellemzője.”

A kitűnő bizonyítvánnyal Szegeden a Királyi Katolikus Tanítóképzőbe nyert felvételt. (Itt ismerkedtünk össze és lettünk holtig tartó testi-lelki jóbarátok. Nagyban hozzájárult egyéniségem formálásához. (A névsor beírásakor tudtuk meg, hogy földiek vagyunk. Levél érkezett tőle: „Szervusz Marci! Mi vacerok vagyunk! Ne búsulj! Neki a sűrűjének!”) Így lettem Marci, majd Marci bácsi, sőt kedves feleségem is Marcika néni. Most is köszönöm az elkeresztelést! Ő az osztályban élre tört. Vezető helyét mindvégig megtartotta. A végzős évben, 1943-44. évben ő lett a képző Főduktora. Horthy Miklós ösztöndíjasaként végzett. A képesítő vizsgaelnökétől, az újvidéki Keleti Főiskola igazgatójától azonnali meghívást kapott az eredményhirdetésen. Ő azonban munkába kívánt állni, hogy a család anyagi helyzetén javíthasson. Erdélyben, Érmihályfalván kezdte a tanítást. A beállt fronthelyzet miatt hamarosan elhagyta munkahelyét. Viszontagságos, veszélyes vándorlás után ért haza Endrődre. Itt nagy szükség volt rá, mert nevelőhiány volt a sok katonáskodó férfi távollétében. Tanév

végeztével a Dunántúlra, Tófejre kapott kinevezést. Kántortanítóként tevékenykedett. Tanítványaival több iskolai körustalálkozón vett részt kiemelkedő eredménnyel.

Judit húgának a IV. és az V. képző elvégzéséhez anyagi segítséget nyújtott.

Zalaszentmihály majd Rédics volt az előrehaladás útja. Házasságot kötött Halász Erzsébet tanítónővel. Két gyermekük: Árpád és Zsuzsa.

Utolsó működési helye Lenti városa. Ott igazgatóként tevékenykedett. Közben elvégezte a tanárképzőt biológia-földrajz szakon.

1956 novemberében, mint a Munkástanács elnökét letartóztatták, egy hétig Zalaegerszegen tartották fogva, majd rehabilitálták, és állásába visszahelyezték. 1980-ban súlyos infarkttal tíz napig Ajkán, majd Balatonfüred szívkórházában ápolták. Onnan hosszú, válságos időszak után tért haza.

Működése alatt több pedagógiai kitüntetésben részesült.(Az „Oktatásügy kiváló dolgozója”, „Kiváló tanár”, „Szolgálati emlékérem” tulajdonosa...)

Boldog házassága, kiváló gyermekei és mesés unokái jelentették élete napfényét. A második infarktusa február 19-én családja körében lepte meg, s néhány perc alatt végzett vele.

Köszönjük, hogy elismerést, megbecsülést, tekintélyt szereztél itthon és „idegenben” is Endrődnek. Köszönöm értékes, meleg szívű, segítő, egész életre szóló barátságodat.

Legyen áldott a pihenésed! Míg élünk Te is élsz szívünkben!